Lietas arhīva Nr. A42-00084-20/46
ECLI:LV:ADRJRIT:2020:0415.A420203018.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2020. gada 15. aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Pone,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „/Nosaukums A/" pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz pieteicējas pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018. gada 6. aprīļa lēmuma Nr. 30.2-22.9/1537 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Laika posmā no 2017. gada 23. augusta līdz 2017. gada 21. novembrim Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītāja pieteicējai veikusi pievienotās vērtības nodokļa auditu par periodu no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 30. jūnijam. Par audita rezultātiem Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītāja 2017. gada 21. novembrī pieņēmusi lēmumu Nr. 30.2-23./7/44881 (*lietas 1. sējuma 37.-128. lapa*), ar kuru nolemts:

1) par 2017. gada janvāri, maiju, jūniju papildus aprēķināt pievienotās vērtības nodokli 3299,79 *euro*, soda naudu 989,94 *euro* un nokavējuma naudu 98,84 *euro*;

2) par 2017. gada janvāri, februāri, martu, aprīli un maiju samazināt no budžeta atmaksājamā nodokļa summu par 10 893,91 *euro* un aprēķināt soda naudu 3268,16 *euro*;

3) 2017. gada aprīlī deklarēto pārmaksāto pievienotās vērtības nodokļa summu 4077,31 *euro* apmērā: atteikt atmaksāt pievienotās vērtības nodokļa summu 2175 *euro*; apstiprināt pārmaksāto pievienotās vērtības nodokļa summu 1902,31 *euro*;

4) 2017. gada maijā deklarēto pārmaksāto pievienotās vērtības nodokļa summu 2631,18 *euro* apmērā atteikt atmaksāt.

Pieteicēja Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītājas 2017. gada 21. novembra lēmumu Nr. 30.2-23./7/44881 apstrīdējusi (*lietas 1. sējuma 129.-140. lapa*).

Ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2018. gada 6. aprīļa lēmumu Nr. 30.2-22.9/1537 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts (*lietas 1. sējuma 19.- 52. lapa*)

[2] Pieteicēja, nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, vērsās ar pieteikumu tiesā, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Dienests, neatzīstot darījumus ar SIA /Nosaukums B/ un tālāko darījuma partneri SIA /Nosaukums C/ tāpēc, ka preču izsniegšanas vietā minētajām komercsabiedrībām nav reģistrēta struktūrvienība, nav ņēmis vērā to, ka normatīvie akti neuzliek par pienākumu obligāti reģistrēt kā struktūrvienību pavadzīmē norādīto preču izsniegšanas vietu. Tādejādi šāds arguments nevar būt par tiesisku pamatu darījuma neatzīšanai.

[2.2] Dienests secinot, ka līgumā nav norādīta informācija par konkrētu līguma priekšmetu, tā apjomu un vērtību, nav ņēmis vērā, ka parakstītas pavadzīmes saskaņā ar Civillikuma 2004. pantu ir uzskatāmas par pirkuma līgumiem, kas satur pirkuma līguma būtiskas sastāvdaļas, tādējādi tajās iekļautā informācija var papildināt vispārējo vienošanos par līguma nosacījumiem. Līdz ar to šis arguments nevar būt par tiesisku pamatu darījuma neatzīšanai.

[2.3] Nav pamatots Dienesta secinājums par to, ka neviens no uzņēmumiem – SIA /Nosaukums C/, SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/ - preces nav ieguvis no šo preču ražotāja vai importētāja, jo nav izsekojama preču izcelsme un darījumu faktiskā norise, jo Dienests ir aprobežojies ar informāciju par preces izcelsmi SIA /Nosaukums C/, bet nav pārbaudījis apstākļus, vai SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/ minētās preces nav iegādājušās no preču ražotāja vai importētāja, kas nav izslēdzams apstāklis. Dienests, norādot pretrunīgus konstatētos apstākļus par SIA /Nosaukums B/ pārdotās preces pieteicējai faktisko esību, nav vērtējis 2017. gada 15. novembrī audita noslēguma sarunā pieteicējas iesniegtos pierādījumus, kas apliecina SIA /Nosaukums B/ pārdotās preces pieteicējai izcelsmi.

Dienests nav minējis nevienu pierādījumu, kas norādītu, ka pieteicēja būtu zinājusi par minēto uzņēmumu savstarpējiem darījumiem un jebkādām nelikumībām. Pieteicēja ir iesniegusi Dienestā visus pieteicējas tiešā strīda darījumu partnera un tālāko darījumu partneru vārdā izrakstītus darījumu apliecinošus dokumentus, kā arī strīda darījumos norādītās preces pārvadātāja izrakstītus darījumu apliecinošus dokumentus un paskaidrojumus. Minētie dokumenti apliecina strīda darījumu esību.

[2.4] Dienesta konstatētās neprecizitātes dokumentos neapliecina, ka aptrīdētie darījumi nav notikuši, bet varētu konstatēt, ka nav pievērsta pienācīga vērība dokumentu noformēšanai, kas varētu liecināt par pretējo, ka darījumi tiešām ir notikuši, jo, ja uzņēmumi vēlētos iesaistīties pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanas shēmā, tie noteikti nebūtu pieļāvuši nepilnības dokumentu noformēšanā, bet būtu rūpīgāk pievērsuši vērību šim faktam.

Neskatoties uz to, ka pieteicēja iesniedza visus dokumentus, Dienests atzina apstrīdētos darījumus kā faktiski nenotikušus, kas uzliek pieteicējai nereālu pierādīšanas nastu savu darījumu pierādīšanai. Savukārt minētais ir pretrunā ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2015. gada 5. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-102/2015 izteikto atziņu, ka tiesa nedrīkst nonākt līdz tam, ka nekāds pierādījumu apjoms kādā lietu kategorijā netiek uzskatīts par pietiekamu nodokļu maksātāja pozīcijas pierādīšanai, jo pretējā gadījumā darbotos neatspēkojama prezumpcija par sliktu vienam procesa dalībniekam.

Ņemot vērā minēto, pieteicēja uzskata, ka Dienesta izdarītie secinājumi ir tendenciozi, pretrunīgi un nepamatoti, savukārt pārsūdzētajā lēmumā izdarītie secinājumi neatbilst faktiskajai situācijai, Augstākās tiesas un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.

[3] Dienests tiesā iesniegtajos paskaidrojumos norāda, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem un turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7. pantā noteiktajam, nodokļu maksātāja pienākums nodokļu rēķinā ietvert tādu informāciju, kas ļauj pārliecināties par darījuma faktisko norisi. Tādējādi darījumos, kuru faktiskā īstenošana ir saistīta ar konkrētu preču izsniegšanai un nodošanai piemērotu vietu, informācija par preces izsniegšanas saņemšanas vietu ir elements, kas ļauj gūt priekšstatu par darījuma faktisko norisi, kas tiek iekļauti nodokļa rēķinā. Līdz ar to, preču piegādes dokumentā ir jābūt noradītai faktiskajiem apstākļiem atbilstošai informācijai par preču izsniegšanas vietu. Pieteicējai ir pienākums iesniegt pierādījumus, lai Dienestam būtu iespēja gūt skaidru priekšstatu par darījuma gaitu un būtu iespējams izsekot preču kustībai.

Augstākā tiesa 2009. gada 22. aprīļa spriedumā lietā Nr. SKA-53/2009 atzinusi, lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem, gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

[3.2] Pārbaudot SIA /Nosaukums D/ deklarētos darījumus, tika konstatēts, ka SIA /Nosaukums D/ nav iesniegusi gada pārskatu par 2016. gadu, bet 2017. gada janvārī - martā deklarējusi darījumus zem 1430 *euro*, nenorādot deklarēto darījumu partnerus, līdz ar to, nav iespējams pārliecināties par piegādāto preču izcelsmi no tālākajiem darījuma partneriem. Bez tam, SIA /Nosaukums E/ 2017. gada aprīļa mēnesī pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā nedeklarē priekšnodokli, bet 2017. gada maijā un jūnijā pievienotās vērtības nodokļa deklarācija Dienestā iesniegta bez skaitliskām vērtībām, kas norāda uz faktu, ka SIA /Nosaukums E/ neveica saimniecisko darbību norādītajā laika periodā. Tādējādi, izvērtējot informāciju par darījumos iesaistītajām komercsabiedrībām (tiešajiem un tālākajiem darījuma partneriem) Dienests konstatēja, ka neviens no uzņēmumiem nav ieguvis preces no šo preču ražotāja vai importētāja, līdz ar to nav izsekojamam preču izcelsme un darījumu faktiskā norise.

Augstākā tiesa 2014. gada 11. septembra lēmumā Nr. SKA-522/2014 ir norādījusi, lai varētu secināt, ka darījuma partneris ir tāds, kam nav bijis nolūks veikt reālu saimniecisko darbību, bet piemēram nolūks izkrāpt no budžeta pievienotās vērtības nodokli, Dienestam jāveic papildus pārbaudes, tostarp, jāizvērtē pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas un darījumi, kas tajās fiksēti, lai noskaidrotu kāds ir šo darījumu raksturs, vai pastāv ķēde un cik dalībnieku tajā piedalās vai ir saskatāma pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanas shēma.

[4] Tiesas sēdēs pieteicējas pārstāvji pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā norādītos argumentus. Tiesas sēdēs atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Dienesta pārstāvji pieteicējas pieteikumu neatzina, minot rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lietā ir strīds par pieteicējas tiesībām veikt priekšnodokļa atskaitījumus saskaņā ar SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajām pavadzīmēm.

Vienlaikus strīds ir par to, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pietiekami, lai atzītu, ka pieteicēja nav saņēmusi preces no minētajiem darījumu partneriem un, vai pieteicēja zināja, ka tiek iesaistīta vai pati apzināti iesaistījās krāpnieciskās darbībās, apzināti iegrāmatoja faktiskajiem apstākļiem neatbilstošas pavadzīmes ar mērķi prettiesiski izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[7] Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92. panta pirmās daļas 1. punkta 1. apakšpunktu, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Kā atzinusi Augstākā tiesa, priekšnoteikums priekšnodokļa atskaitīšanai cita starpā ir tas, ka prece (pakalpojums) saņemta no citas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas un ka preci (pakalpojumu) faktiski piegādājusi tieši preču pavadzīmē-rēķinā norādītā persona. Lai persona izmantotu likumā noteiktās tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, obligāti jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem, tostarp attiecīgajam darījumam jābūt faktiski notikušam. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību veikt priekšnodokļa atskaitījumu (piemēram, *Augstākās tiesas 2006. gada 16. maija sprieduma lietā Nr. SKA-213/2006 12. punktu, 2006. gada 17. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-466/2006 13. punktu*).

Nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*Augstākās tiesas 2006. gada 17. janvāra spriedums lietā Nr. SKA-9, 2007. gada 26. aprīļa spriedums lietā Nr. SKA-154/2007, 2008. gada 29. aprīļa lēmums lietā Nr. SKA-269/2008*).

Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā norādītais, ka ar Eiropas Savienības direktīvām noteiktais priekšnodokļa atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot nodokļu maksātāju no PVN, kas tam jāmaksā vai kuru tas ir samaksājis saistībā ar savu saimniecisko darbību. Nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli neietekmē tas, vai pievienotās vērtības nodoklis par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem tika vai netika samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka, izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā. Savukārt nodokļu maksātājs, kurš nezināja vai nevarēja zināt, ka attiecīgo darījumu piegādātājs bija iecerējis kā krāpšanu vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes ķēdē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar PVN izkrāpšanu, nevar tikt sodīts ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikumu. Ja tas tā būtu, tas pārsniegtu to, kas nepieciešams valsts budžeta interešu aizsardzībai (*Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 21. jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr. C-80/11 un C-142/11 Mahageben 39. –50. punkts*).

Tādējādi, lai rastos tiesības atskaitīt priekšnodokli, ir jākonstatē, ka darījums ir faktiski noticis (pēc tā ekonomiskā un juridiskā satura), iegādātā prece vai saņemtais pakalpojums izmantots savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, darījums veikts ar citu Dienestā reģistrētu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu (proti, tieši ar rēķinā norādīto personu) un gadījumā, ja Dienests apšaubījis darījuma faktisko esību, nepieciešams konstatēt, vai pieteicējs zināja vai arī viņam bija jāzina, ka, saņemot pakalpojumus, viņš piedalās ar krāpšanos saistītā darbībā.

Likuma „Par grāmatvedību" 2. panta pirmajā daļā noteikts, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto

tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Šā panta otrajā daļā noteikts, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 7. panta pirmo daļu grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka grāmatvedībā atspoguļojami tikai tie saimnieciskie darījumi, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentu, un šādiem darījumiem jābūt patiesiem, proti, tiem patiesi jāatspoguļo komersanta saimnieciskā darbība.

Savukārt, ja tiek konstatēts, ka attaisnojuma dokuments satur būtisku nepatiesu informāciju par darījumu, cita starpā, ja ar pierādījumiem apstiprinās, ka darījums vispār nav noticis, tad atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7. pantam šo dokumentu nav pamata uzskatīt par attaisnojuma dokumentu un šāds dokuments nevar kalpot par attaisnojumu ierakstiem grāmatvedības reģistros (*sk. Augstākās tiesas 2007. gada 4. aprīļa spriedumu Nr. SKA - 93/2007 14. punkts*).

[8] Pieteicēja laika posmā no 2017. gada janvāra līdz 2017. gada jūnijam atskaitījusi priekšnodokli 14193,70 *euro* par deklarētajiem darījumiem ar SIA /Nosaukums B/:

[8.1] 2017. gada 5. janvāra pavadzīme Nr. KSM-3 par summu 4926,21 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1034,50 *euro* (*lietas 2. sējuma 158. lapa*).

[8.2] 2017. gada 17. janvāra pavadzīme Nr. KSM-4 par summu 5225,45 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1097,35 *euro* (*lietas 2. sējuma 159. lapa*).

[8.3] 2017. gada 14. februāra pavadzīme Nr. KSM-5 par summu 5917,61 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1242,70 *euro* (*lietas 2. sējuma 162. lapa*).

[8.4] 2017. gada 21. februāra pavadzīme Nr. KSM-6 par summu 4771,15 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1001,94 *euro* (*lietas 2. sējuma 163. lapa*).

[8.5] 2017. gada 9. marta pavadzīme Nr. KSM-9 par summu 5917,52 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1242,68 *euro* (*lietas 2. sējuma 167. lapa*).

[8.6] 2017. gada 20. marta pavadzīme Nr. KSM-10 par summu 4903,48 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1029,73 *euro* (*lietas 2. sējuma 168. lapa*).

[8.7] 2017. gada 18. aprīļa pavadzīme Nr. KSM-16 par summu 5727,62 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1202,80 *euro* (*lietas 2. sējuma 172. lapa*).

[8.8] 2017. gada 28. aprīļa pavadzīme Nr. KSM-17 par summu 4629,53 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 972,20 *euro* (*lietas 2. sējuma 173. lapa*).

[8.9] 2017. gada 8. maija pavadzīme Nr. KSM-19 par summu 5176,68 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1087,10 *euro* (*lietas 2. sējuma 176. lapa*).

[8.10] 2017. gada 12. maija pavadzīme Nr. KSM-20 par summu 4692,88 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 985,50 *euro* (*lietas 2. sējuma 177. lapa*).

[8.11] 2017. gada 22. maija pavadzīme Nr. KSM-21 par summu 3389,75 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 711,85 *euro* (*lietas 2. sējuma 178. lapa*).

[8.12] 2017. gada 1. jūnija pavadzīme Nr. KSM-23 par summu 6744,05 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1416,25 *euro* (*lietas 2. sējuma 183. lapa*).

[8.13] 2017. gada 12. jūnija pavadzīme Nr. KSM-24 par summu 5567,12 euro, pievienotās vērtības nodoklis 1169,10 *euro* (*lietas 2. sējuma 184. lapa*).

[9] Pavadzīmēs kā preces izsniegšanas vietas norādītas adreses: /adrese A/ vai /adrese B/; preču saņemšanas vietas - adreses: /adrese C/ un /adrese D/.

[9.1] Dienests konstatējis, ka preču izsniegšanas vietu adreses /adrese A/ un /adrese B/ apstrīdēto darījumu noformēšanas laikā nav reģistrētas kā SIA /Nosaukums B/ struktūrvienības.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 22. septembra noteikumu Nr. 537 „Noteikumi par nodokļu maksātāju un nodokļu maksātāju struktūrvienību reģistrāciju Valsts ieņēmumu dienestā" 4.2.6.3. apakšpunktu un 5.2.3. apakšpunktu nodokļu maksātājam ir pienākums 10 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas par struktūrvienības izveidošanu reģistrēt struktūrvienību Dienestā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003. gada 21. oktobra noteikumu Nr. 585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" $35.^{11}$ punktu, $35.^{11}2.$ un $35.^{11}6.$ apakšpunktu, lai noteiktu preču izcelsmi un piederību preču saņemšanas un izsniegšanas vietās, izmanto preču piegādes dokumentu. Preču piegādes dokuments ir dokuments, kurš apliecina preču piegādes un saņemšanas faktu un kurā cita starpā ir ietverta informācija par preču izsniegšanas un saņemšanas vietas adresi.

Preču piegādes dokumentu izmanto, lai apliecinātu preču piegādes un saņemšanas faktu un noteiktu preču izcelsmi un piederību preču saņemšanas un izsniegšanas vietā (*sk. Dienesta Metodiskā materiāla „Preču piegādes dokumenta lietošanas kārtība" 4.punktu, www.vid.gov.lv*).

Var piekrist pieteicējai, ka tiesību normas neuzliek pienākumu obligāti reģistrēt kā struktūrvienību pavadzīmē norādīto preču izsniegšanas vietu. Taču nodokļu maksātājam ir jāspēj izskaidrot un pamatot preču izcelsmi un piederību piegādes dokumentā norādītajā izsniegšanas vietā. Izskatāmajā gadījumā preču izcelsme un piederība adresēs /adrese A/ un /adrese B/ nav pamatota.

[9.2] Attiecībā par pavadzīmēs norādīto preču izsniegšanas vietu /adrese A/ auditā iegūta informācija no bijušā īpašnieka /pers. E/, kurš, atbildot uz Dienesta 2017. gada 20. oktobra informācijas pieprasījumu (*lietas 5. sējuma 194. - 195. lapa*), 2017. gada 25. oktobra vēstulē paskaidrojis, ka ar SIA /Nosaukums B/ 2017. gadā nav slēgts nomas vai patapinājuma līgums par viņam piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/, nomu vai patapinājumu. Šajā īpašumā SIA /Nosaukums B/ neveic nekādu saimniecisko darbību. Par SIA /Nosaukums B/ /pers. E/ neko nezina un šī uzņēmuma pārstāvjus nepazīst (*lietas 5. sējuma 196. lapa*). Turklāt norādāms, ka apstrīdēto darījumu noformēšanas brīdī šāda adrese vairs neeksistēja (īpašums tika pievienots īpašumam /adrese E/, kura īpašnieks ir /pers. E/).

Par apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto adresi /adrese B/ no Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas datiem konstatējams, ka nekustamā īpašuma /adrese F/ īpašnieki ir /pers. F/ (*/pers. F/*) un /pers. G/, katram pieder ½ daļa īpašuma.

/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka viņam /adrese F/ pieder SIA /Nosaukums F/ /adrese F/, kas pieder kopā ar draugu. Īpašumā atrodas garāžas, vairākas ēkas - liela teritorija, apmēram ap 1 ha zeme, ēkas aptuveni 4000 m^2. Īpašums (telpas) tiek iznomāts saimnieciskās darbības veikšanai. /pers.

G/ liecināja, ka praktiski neuzturas īpašumā, nomniekus nevar nosaukt. Atbildot uz tiesas jautājumu, vai iznomātas telpas SIA /Nosaukums C/ un SIA /Nosaukums D/, /pers. G/ nezina, taču zina, ka telpas bija iznomātas uzņēmumam SIA /Nosaukums B/, par kuru liecina, ka tas iespējams nodarbojas ar metāliem. /pers. G/ nevar paskaidrot, kādēļ citas personas nezina par metāla glabāšanu īpašumā. /pers. G/ liecināja, ka esot darbinieks /pers. H/, kurš apsaimnieko teritoriju, kurš arī visu pārzina. Ar /pers. I/ ir pāris reizes ticies saistībā ar līguma slēgšanu (*lietas 6. sējuma 253. – 254. lapa*).

/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš strādā SIA /Nosaukums F/, apsaimnieko teritoriju, /adrese F/, /adrese G/. Tā ir viena liela ar būvēm ieskauta teritorija, kur atrodas garāžu tipa noliktavas, divi laukumi. Pie iebrauktuves teritorijā atrodas benzīntanks, benzīntanks ir iebrauktuve. Teritorijā vienu laukumu bez nomas līguma izmanto zemnieku saimniecība /Nosaukums G/, kurai tur stāv smagās mašīnas. Otru laukumu izmanto SIA /Nosaukums B/. /pers. H/ liecināja, ka 2017. gadā SIA /Nosaukums B/ bijusi nomnieks. Līgums slēgts iespējams ar /pers. I/. Viņiem vajadzēja noliktavas telpu. Tā bija uz to brīdi vienīgā, pieejamā. Kvadratūru varētu būt tuvu 130 m^2. Viņiem bijusi prasība, ka nepieciešams laukums, par ko bijusi nepieciešama atruna līgumā. Noliktava bija slēgta un /pers. H/ nav informēts, kas tika glabāts noliktavā. Telpas un laukums, ko nomāja SIA /Nosaukums B/ no benzīntanka, kurš atradās pie iebrauktuves teritorijā, bija redzami, ja izgāja laukā (no benzīntanka kases nebija redzams). /pers. H/ bija redzējis, ka laukumā glabā paletes, kādreiz uz tām bijuši arī metāli (plāksnes – „švelleri", stieņi), arī koka detaļas, bet tās centās uzreiz ievest iekšā). Iekrāvējs nomniekiem parasti bija pašiem, bet, ja nebija, - to ieteica aizņemties no blakus teritorijas. SIA /Nosaukums C/ un SIA /Nosaukums D/ /pers. H/ nezina (*lietas 7. sējuma 7. – 9. lapa*).

[9.3] Lietā iesniegts 2017. gada 2. janvāra Nekustamā īpašuma nomas līgums Nr. 2017/34, kas noslēgts starp SIA /Nosaukums F/ un SIA /Nosaukums B/ par telpas un laukuma, kas atrodas nekustamajā īpašumā /adrese F/, telpa Nr. 32, nomu. Līgumam pielikumā pievienots 2017. gada 2. janvāra Telpu pieņemšanas – nodošanas akts par telpas Nr. 32 ar platību 128,58 kv.m nodošanu SIA /Nosaukums B/ lietošanā (*lietas 2. sējuma 188. – 191. lapa*).

Minētais līgums ir noslēgts par telpas Nr. 32, kas atrodas /adrese F/, iznomāšanu SIA /Nosaukums B/, bet ne par telpu Nr. 33, kā tas ir norādīts apstrīdētājās pavadzīmēs.

[9.4] 2017. gada 14. novembrī Dienesta amatpersonas apsekojušas adresi /adrese F/, par ko sastādīts Apsekošanas akts Nr. 23.7-13/125 (*lietas 2. sējuma 224. – 236. lapa*). Apsekošanā konstatēts, ka minētajā adresē (telpa Nr. 32 un Nr. 33) nav konstatējamas norādes par SIA /Nosaukums B/ atrašanos tajās, minēto telpu durvis slēgtas. SIA /Nosaukums B/ saimnieciskā darbība adresē nav konstatējama, ar SIA /Nosaukums B/ darbību saistītas personas adresē netika sastaptas. Pie durvīm Nr. 33 zem nojumes sakrauta malka un kaudzē sakrauti lieli baļķi, kurus izmanto turpat teritorijā esošajā galdniecībā. Apsekotajā teritorijā sastaptās personas neko nezina par SIA /Nosaukums B/ un nav redzējušas, ka no 2017. gada janvāra adresē /adrese F/, kāds nodarbotos ar metālizstrādājumu (trubu, lokšņu u.c.) izkraušanu, iekraušanu transportlīdzekļos un to tirdzniecību, norādot, ka Valdemārpils ir maza pilsētiņa un, ja kāds ar kaut ko tādu nodarbotos, tas nepaliktu nepamanīts. Apsekojamajai teritorijai pretī atrodas degvielas uzpildes stacija, veikals SIA /Nosaukums H/ (/adrese H/), kura logs un stikla durvis vērstas tieši uz /adrese F/ telpām Nr. 32 un Nr. 33. Apsekošanas laikā veikta fiksācija, fotoattēlos redzama apsekošanas aktā aprakstītie apstākļi.

Dienesta amatpersonas ieguvušas paskaidrojumus no apsekošanas laikā teritorijā sastaptajām personām: Talsu novada pašvaldības policijas inspektora /pers. J/ un SIA /Nosaukums H/ darbinieces /pers. K/.

/pers. J/ 2017. gada 14. novembrī Dienestam sniegtajā paskaidrojumā norādījis, ka strādā Talsu novada pašvaldības policijā jau kopš 2010. gada. Valdemārpils ietilpst apkalpojamajā teritorijā. /adrese I/ vai /adrese F/ nav reģistrēta kāda sabiedrība, kas nodarbotos ar lielgabarīta metāla izstrādājumu konstrukciju tirdzniecību un pārkraušanu. /pers. J/ nekas nav zināms par SIA /Nosaukums B/ valdes locekli /pers. I/, kā arī nekas nav zināms par minēto uzņēmumu. Minētajā teritorijā atrodas autoserviss, kura telpās atrodas telferis, bet tas netiek izmantots, jo servisa telpās atrodas vieglo automašīnu pacēlājs, kas traucē iebraukt telpā lielgabarīta transportam. Ikdienā pildot dienesta pienākumus, /pers. J/ nav redzējis, ka minētajā teritorijā notiek lielgabarīta konstrukciju izkraušana, iekraušana (*lietas 2. sējuma 237. lapa*).

/pers. K/ 2017. gada 14. novembra paskaidrojumā norādījusi, ka strādā SIA /Nosaukums H/ degvielas uzpildes stacijā Valdemārpilī kopš 2005. gada. Strādājot savās darba dienās nav manījusi, ka /adrese F/ telpā Nr. 32 vai Nr. 33 notiktu metāla konstrukciju tirdzniecība, to iekraušana vai izkraušana kravas automašīnā, kā arī nav redzēti nekādi metālizstrādājumi, trubas u.c. Veikala stikla durvis (ieejas) ir vērstas tieši uz /adrese F/ telpām Nr. 32 un Nr. 33. Ja tur notiktu kādas darbības, tās būtu pamanāmas. /pers. K/ nav redzējusi, ka telpa Nr. 32 vispār kādreiz tiktu slēgta vaļā. Par uzņēmumu SIA /Nosaukums B/ nekas neesot zināms, personu /pers. I/ nepazīstot. Teritorijā /adrese F/, atrodas autoserviss un tur braucot tikai vieglie automobiļi. Autoservisā notiekot neregulāra darbība (*lietas 2. sējuma 238. lapa*).

Izvērtējot aplūkotos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Dienesta iegūtajiem pierādījumiem 2017. gadā adreses apsekošanas laikā piešķirama lielāka ticamība, nekā liecinieku sniegtajām liecībām tiesas sēdē. Pirmkārt, norādāms, ka SIA /Nosaukums F/ sākotnēji nav reaģējusi uz Dienesta aicinājumu sniegt informāciju par nekustamā īpašuma iznomāšanu. Otrkārt, kaut arī no /pers. G/ liecības kopumā izriet, ka viņš nav informēts par īpašuma apsaimniekošanu un iznomāšanu, jo šīs darbības veic nolīgts apsaimniekotājs /pers. H/, tomēr tiesas sēdē liecina par SIA /Nosaukums B/, kas nodarbojoties ar metālu tirdzniecību, kaut arī SIA /Nosaukums B/ salīdzinoši neilgu laika posmu ir bijis minētā īpašuma nomnieks. Minētais liecina par liecības iepriekšēju saskaņošanu ar ieinteresētajām personām.

Konstatēto apstākļu kopums liecina par to, ka daļā apstrīdētajās pavadzīmēs ir norādīta neesoša adrese „/adrese A/", bet daļā pavadzīmju – adrese, kuras lietošanai SIA /Nosaukums B/ nav tiesiska pamata. Tādējādi secināms, ka apstrīdētajās pavadzīmēs norādītā preču izsniegšanas adrese neapstiprina apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preču faktisku atrašanos pavadzīmēs norādītajā preču izsniegšanas vietā, norādītajai adresei ir formāls raksturs, kas neliecina par darījuma faktisku norisi.

[10] Pavadzīmēs kā pārvadātājs norādīts SIA /Nosaukums I/, transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, transportlīdzekļa vadītājs /pers. L/. Taču lietā esošie pierādījumi ir pietiekams pamats apšaubīt, ka apstrīdētajās pavadzīmēs norādītie preču pārvadājumi faktiski ir notikuši, ka SIA /Nosaukums I/, izmantojot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, faktiski būtu piegādājusi pieteicējai apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preci.

[10.1] Atbildot uz Dienesta 2017. gada 18. oktobra informācijas pieprasījumu, SIA /Nosaukums I/ valdes loceklis /pers. M/ 2017. gada 13. oktobra vēstulē (*lietas 3. sējuma 105. lapa*) paskaidrojis, ka pavadzīmēs norādītais transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ tiek izmantots SIA /Nosaukums I/ saimnieciskajā darbībā, sniedzot transporta pakalpojumus dažādiem uzņēmumiem, tostarp arī 2017. gada janvārī – jūnijā. Transportlīdzeklis tiek nomāts no /pers. L/. Par visiem sniegtajiem transporta pakalpojumiem SIA /Nosaukums I/ ir izrakstījusi rēķinus, kurus pakalpojuma saņēmēji tekoši apmaksā.

Paskaidrojumam pielikumā pievienoti konta 6110 un 6111 atšifrējumi par darījumu partneriem un darījumiem par laika periodu no 2017. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam (*lietas 3. sējuma 106. - 116. lapa*). Minētajos kontu apgrozījumu pārskatos kā pakalpojumu saņēmējs (klients) nav norādīta ne SIA /Nosaukums B/, ne pieteicēja.

Dienests konstatējis, ka laika posmā no 2017. gada janvāra līdz 2017. gada augustam SIA /Nosaukums I/ nav saņēmusi maksājumus (naudas

pārskaitījumus) no SIA /Nosaukums B/ un arī pēc SIA /Nosaukums I/ grāmatvedības dokumentiem nav konstatējami savstarpēji norēķini.

[10.2] /pers. L/, kurš pavadzīmēs norādīts kā transportlīdzekļa vadītājs, 2017. gada 18. oktobra paskaidrojumā norādījis, ka laika periodā no 2017. gada janvāra līdz jūnijam ir vedis metāla loksnes, metāla balkas, kuras nebija jaunas (aprūsējušas), dažāda izmēra, bez iesaiņojuma no Valdemārpils uz bijušo Lauktehniku Talsos, taču konkrētas adreses neatceras. Adresē /adrese B/, bijusi ķieģeļu ēka, kaut kāds angārs un uz betona blokiem bijuši salikti dzelži, kurus aizvedis uz Talsiem. /pers. L/ nezinot, /pers. L/ rīkojumus devis /pers. M/. Uz Dienesta jautājumu par to, vai ir zināma SIA /Nosaukums B/ /pers. L/ paskaidrojis, ka tā ir tā firma Valdemārpilī, no kuras ņēmis dzelžus. /pers. L/ ar viņiem nav bijis sakars, tāpēc par viņiem neko nezina. Uz Dienesta jautājumu, vai ir zināms par pieteicēju, /pers. L/ atbildējis, ka nezina (*lietas 3. sējuma 122. - 124. lapa*).

/pers. L/ sniegtais paskaidrojums ir vispārīgs un nesatur konkrētu informāciju par veiktajiem pārvadājumiem saistībā ar SIA /Nosaukums B/.

[10.3] No SIA /Nosaukums I/ iesniegtajām ceļazīmēm kravas automobilim DAF 95XF /reģistrācijas numurs/ (*lietas 3. sējuma 124. - 129. lapa*) konstatējams, ka tabulā ir ieraksti par šādiem SIA /Nosaukums B/ sniegtajiem pakalpojumiem (tabulas kolonnā „Piezīmes"): 2017. gada 5. janvārī, 17. janvārī, 14. februārī, 21. februārī, 9. martā, 20. martā, 28. aprīlī, 8. maijā, 22. maijā, 12. jūnijā. Pavadzīmju tabulās nav ierakstu par 2017. gada 18. aprīlī veiktiem pārvadājumiem, savukārt 2017. gada 12. maijā un 1. jūnijā ir norādīti pārvadājumi, kas satur arī maršrutu Valdemārpils – Talsi, taču nav identificējama to saistība ar SIA /Nosaukums B/.

[10.4] SIA /Nosaukums I/ valdes loceklis /pers. M/ 2017. gada 24. oktobra paskaidrojumā (*lietas 3. sējuma 130. lapa*) norādījis, ka SIA /Nosaukums B/ transporta pakalpojumu pasūtījumus veikusi telefoniski, sazinoties ar /pers. I/. Tālāk ticis nodots rīkojums šoferim. /pers. M/ neatceras, kā uzsākta sadarbība ar /pers. I/. Darījumi ar SIA /Nosaukums B/ veikti 2017. gadā ar transportlīdzekli – kravas automašīnu DAF 95XF ar Nr. /reģistrācijas numurs/, piekabe Nr. /reģistrācijas numurs/, kas tiek nomāti no darba ņēmēja /pers. L/. Kravas pārvadājuma cena tiek noteikta par reisu, reiss Tukums – Valdemārpils – Talsi – Tukums varētu izmaksāt aptuveni 140 *euro*. Rēķini tiek izrakstīti pēc veiktā reisa. Ar SIA /Nosaukums B/ par kravas pārvadājumiem rakstisks līgums netika noslēgts. SIA /Nosaukums B/ netika izrakstīti realizācijas rēķini par kravas pakalpojumiem laika periodā no 2017. gada janvāra neuzmanības, aizmāršības pēc. Samaksa no SIA /Nosaukums B/ nav saņemta. No SIA /Nosaukums B/ norādītās adreses Valdemārpilī (konkrētu adresi /pers. M/ neatceras) uz Talsiem (Lauktehnikas teritoriju) veikti kravas pārvadājumi – vests metāls (tie nebija metāllūžņi) kvadrātcaurules, stīpdzelzs, leņķdzelzs, kurš nebija cinkots, bija melns metāls, neiesaiņots.

SIA /Nosaukums I/ darba ņēmējs /pers. L/ šos pārvadājumus veicis viens patstāvīgi, citām personām nepiedaloties.

[10.5] Izvērtējot šā sprieduma 10.1.-10.4. punktos minētos pierādījumus kopumā, secināms, ka tie satur savstarpēji pretrunīgu informāciju, kas rada pamatu apšaubīt pavadzīmēs norādīto preču pārvadātāju. Proti, SIA /Nosaukums I/ iesniegtajos grāmatvedības kontu apgrozījumu pārskatos darījumi ar SIA /Nosaukums B/ nav reģistrēti, kaut arī amatpersona /pers. M/ paskaidrojumā norādījis, ka par visiem sniegtajiem transporta pakalpojumiem SIA /Nosaukums I/ ir izrakstījusi rēķinus. SIA /Nosaukums I/ amatpersona /pers. M/ un pavadzīmēs norādītais transportlīdzekļa vadītājs sniedz atšķirīgu pārvadāto preču aprakstu, neviens no viņiem nespēj nosaukt konkrētu preču saņemšanas vietu. Turklāt /pers. L/ un /pers. M/ sniegtie paskaidrojumi par pārvadājuma maršrutu – iekraušanas un izkraušanas vietu – ir ļoti līdzīgi. Ceļazīmēs uzrādītie pārvadājumi daļēji neatbilst pavadzīmēs norādītajām preču piegādēm.

[10.6] Lietā iesniegts SIA /Nosaukums I/ 2017. gada 16. oktobrī izrakstīts rēķins SIA /Nosaukums B/ par transporta pakalpojumiem 2017. gada janvārī - septembrī maršrutā /adrese A/, Talsu novads – /adrese D/, /adrese A/ – /adrese C/, /adrese A/ – /adrese J/, /adrese A/ – /adrese K/ (*lietas 3. sējum 3. lapa*).

Gadījumā, ja minētais rēķins būtu bijis izdots rēķinā norādītajā tā sastādīšanas datumā – 2017. gada 16. oktobrī, loģiski būtu sagaidāms, ka SIA /Nosaukums I/ amatpersona /pers. M/, 2017. gada 24. oktobrī sniedzot paskaidrojumus Dienesta amatpersonai, būtu informējis par 2017. gada 16. oktobrī izrakstīto rēķinu. Minētajā paskaidrojumā norādīts, ka SIA /Nosaukums B/ netika izrakstīts realizācijas rēķins par kravas pakalpojumiem laika periodā no 2017. gada janvāra neuzmanības, aizmāršības pēc. Kā arī samaksa no SIA /Nosaukums B/ nav saņemta (*lietas 3. sējuma 130. lapa*). Minētais liecina, ka /pers. M/ sniedz nepatiesu informāciju par SIA /Nosaukums B/ sniegtajiem transporta pakalpojumiem.

[10.7] Tiesas sēdē /pers. M/ liecināja, ka SIA /Nosaukums I/ faktiski nodarbojas ar kokmateriāliem: šķeldošanu, šķeldas piegādi, kokapstrādi, kā arī ar transporta pakalpojumiem, koku transportēšana pie ceļa ar izvedējtraktoru. SIA /Nosaukums I/ ir kravas platforma, ar ko tiek pārvadāti kokmateriāli, kā arī var pārvadāt jebkādu gabalkravu. Pārvadājumi pamatā tiek veikti savām vajadzībām, bet tiek sniegti arī transporta pakalpojumiem, piemēram /Nosaukums J/, /Nosaukums K/, /Nosaukums L/. /pers. M/ ir zināms /pers. I/, ir bijuši daudz darījumi ar SIA /Nosaukums B/, tiek piegādāta šķelda, 2017. gadā SIA /Nosaukums I/ iepirka no SIA /Nosaukums B/ šķeldu. /pers. M/ liecināja, ka ir sniedzis kravas pārvadājumu pakalpojumus SIA /Nosaukums B/, ir slēdzis mutisku līgumu par pārvadājumu maršrutā Talsu rajons – Valdemārpils. Atbildot uz tiesas uzdoto jautājumu, kas tika pārvadāts, /pers. M/ liecināja: „Ko es pārvadāju kravā, es nepateikšu. Pamatā, kad es vedu ar kravas mašīnu pats, tas ir bijis pakalpojums, To, kas bijis kravā, droši vien es grāmatvedībā varu redzēt pēc rēķiniem." Uz tiesas atkārtoti uzdoto jautājumu, ko liecinieks pārvadāja SIA /Nosaukums B/ uzdevumā, /pers. M/ liecināja, ka gabalkravu – metāli, taču nespēj konkretizēt, kādus metālus pārvadājis. /pers. M/ liecināja, ka pieteicēja viņam nav zināma, ka pieteicējai nekad neko nav piegādājis.

Tādējādi /pers. M/ tiesas sēdē sniegtajā liecībā faktiski ir noliedzis apstrīdētajās pavadzīmes norādīto preču transportēšanas faktu.

[11] Darījuma apliecināšanai pieteicēja papildus iesniegusi 2017. gada 2. janvāra Preču piegādes līgumu Nr. 2017/1/1, kas noslēgts starp SIA /Nosaukums B/ un pieteicēju (*lietas 2. sējuma 155. - 157. lapa*). Saskaņā ar līguma 1.1. punktu līguma priekšmets ir metāla izstrādājumu piegāde, paredzot, ka piegādājamā prece tiek konkretizēta atsevišķos pasūtījumos (līguma 1.2. un 1.3. punkts).

Izvērtējot pavadzīmēs ietverto informāciju, secināms, ka nav konstatējama atsauce uz līgumu), līdz ar to nav konstatējama to savstarpēja saistība.

[12] Pavadzīmes SIA /Nosaukums B/ vārdā parakstījis /pers. I/ (norādīts paraksta atšifrējumā), pieteicējas vārdā /pers. A/, kurš ir SIA /Nosaukums B/ amatpersona (valdes loceklis).

[12.1] 2017. gada 18. oktobra paskaidrojumā (*lietas 2. sējuma 205. – 209. lapa*) /pers. I/ norādījis, ka SIA /Nosaukums B/ 2017. gada janvārī-jūnijā nodarbojusies ar materiālu tirdzniecību, būvuzraudzību, mežizstrādi, elektrotrašu tīrīšanu. /pers. I/ paskaidrojis, ka SIA /Nosaukums B/ darbību organizē un vada viņš pats, tostarp arī grāmatvedības uzskaiti veicis pats. SIA /Nosaukums B/ pieteicējai piegādājusi materiālus (metāla izstrādājumus) uz rūpnīcu, par transportu maksājusi SIA /Nosaukums B/. Pieteicēja ar piedāvāto preču sortimentu varējusi iepazīties noliktavā. Uz Dienesta jautājumu, vai pieteicējai kopā ar precēm izsniegtas arī ekspluatācijas īpašību deklarācijas vai preču atbilstības sertifikāti, /pers. I/ paskaidrojis, ka šāda prasība nav obligāta. Pavadzīmes sagatavojis /pers. I/ un tās nosūtītas ar transportu kopā. Pieteicēja preces pasūtījusi telefoniski. Preces transportētas ar SIA /Nosaukums I/smago mašīnu. Kā darījumu veikšanas vietas adresi – preču iekraušanas vietu - /pers. I/ norādījis adresi /adrese A/, norādot, ka adresē /adrese A/ atrodas SIA /Nosaukums B/ noliktava. Visas pieteicējai piegādātās preces SIA /Nosaukums B/ iegādājusies no SIA /Nosaukums C/. Kā SIA /Nosaukums C/ amatpersonu /pers. I/ norādījis /Nosaukums M/. Darījumiem ar SIA /Nosaukums C/ kā darījumu veikšanas vietas adresi /pers. I/ norādījis adresi /adrese A/. Preču, kuras tika realizētas pieteicējai, iegādes darījumos iekraušanu, izkraušanu veikuši SIA /Nosaukums B/ darbinieki ar telferi. Uz jautājumu, kas SIA /Nosaukums B/ veicis preču piegādi, /pers. I/ paskaidrojis, ka SIA /Nosaukums C/ piegādātājs, bet starp

SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ esot bijusi preču pārdošana bez pārvadāšanas.

No minētā paskaidrojuma satura konstatējams, ka arī pati SIA /Nosaukums B/ amatpersona paskaidrojumā norāda neesošu adresi, turklāt /pers. I/ paskaidrojumā ir labojis adresi, precizējot, ka adrese ir /adrese I/, bet ne /adrese F/ (nosvītrojot „A"). Apstāklis, ka pati amatpersona, kura ir organizējusi gan telpu nomu, gan arī darījumus attiecīgajā adresē, nezina pareizu nomāto telpu adresi, liecina par minētās adreses formālu izmantošanu (adrese tikusi izmantota tikai dokumentu noformēšanai).

/pers. I/ paskaidrojumā norādījis, ka preču iekraušanu un izkraušanu veikuši SIA /Nosaukums B/ darbinieki, taču laika periodā no 2017. gada janvāra līdz jūnijam SIA /Nosaukums B/ bez amatpersonas /pers. I/ ir deklarēts tikai viens darbinieks – būvuzraugs /pers. N/, kurš nebija iesaistīts šāda veida SIA /Nosaukums B/ darījumos, nepiedalījās preču iekraušanā vai izkraušanā. Proti, /pers. N/ 2017. gada 23. oktobra paskaidrojumā norādījis, ka SIA /Nosaukums B/ darba pienākumos bijis palīdzēt sagatavot būvobjektu dokumentāciju. SIA /Nosaukums B/ 2017. gada janvārī – jūnijā strādājis kopā tikai ar /pers. I/. Adresi: /adrese B/ nezina, tādā adresē nav bijis, ar /pers. I/ saticies ofisa telpās, kur nekādu pazīmju par preču pārdošanu nav bijis. Laika posmā no 2017. gada janvāra līdz jūnijam /pers. N/ SIA /Nosaukums B/ vārdā nav veicis preču pasūtīšanu vai pārdošanu (*lietas 2. sējuma 196. – 198. lapa*). Minētais liecina, ka /pers. I/ paskaidrojumā sniedzis nepatiesu informāciju par deklarētā darījuma norisi – laika posmā no 2017. gada janvāra līdz jūnija sākumam nebija darbinieku, kas varēja veikt preču iekraušanu vai izkraušanu adresē /adrese F/.

2017. gada 6. novembrī sniegtajā paskaidrojumā /pers. I/ norādījis, ka /adrese L/ atrodas SIA /Nosaukums B/ noliktava. Minētais liecina, ka pēc sākotnējā paskaidrojuma sniegšanas adrese ir tikusi precizēta

[12.3] /pers. I/ tiesas sēdē liecināja (lietas 6. sējuma 216.-230 lapa), ka zinājis, ka pieteicējai vajadzēja materiālus – profila caurules, metāla loksnes un citus metāla izstrādājumus, kas ir celtniecībā un celtniecības konstrukcijās. Uzsāktas pārrunas par šiem materiāliem, bijusi apmēram skaidra cena un /pers. I/ sācis meklēt piegādātājus. /pers. I/ noslēdzis līgumu ar pieteicēju un uzsākta sadarbību. Pēc pārrunām ar /pers. A/ tika veikts pasūtījums, tika sastādīti materiāli, kādi viņam ir nepieciešami, un tad, kad varējis, tad piegādājis.

Par pasūtījuma noformēšanas apstākļiem /pers. I/ liecināja, ka ar /pers. A/ tikušies personiski un nepieciešamie daudzumi, izmēri tika sarakstīti uz lapas. Pasūtījums, kas vairāk bijis kā pašu pieraksti, noformēts tiekoties, kad /pers. A/ pateicis, kādas vajag, tas vienkārši ticis rakstīts uz A4 formāta lapas, kuras /pers. I/ šķiet, ka nav saglabājušās.

Par piegādātāja atrašanu /pers. I/ liecināja, ka preču piegādātājs atradis viņu. 2016. gadā /pers. I/ bijis interneta portāls /nosaukums/, kur /pers. I/ tirgojis betona pašizlīdzinātāju mašīnas, kontakti saglabājušies no izstādes Krievijā. Vienkārši cilvēks /pers. O/ veica tā kā pasūtījumu interneta mājaslapā, ar kuru /pers. I/ pēc tam arī ticies - SIA /Nosaukums C/ valdes priekšsēdētāju –, un pēc tam uzsākām arī sarunas par metālizstrādājumu tirdzniecību. /pers. O/ /pers. I/ ir personīgi zināms, viņš esot krievs. Viņš bijis Latvijā, tikušies /pers. I/ birojā /adrese M/ 2016. gada jūlija beigās, augustā. /pers. I/ visu to pārrunājis ar /pers. O/ un pēc tam SIA /Nosaukums C/ pārstāvēja pilnvarotā persona /pers. P/. /pers. O/ teicis, ka viņam ir pieeja metāla izstrādājumiem. Tad bija pārrunas, protams, par to, vai viņš šos materiālus var pārdot uz pēcapmaksu. Tas bija galvenais. Tad salīdzinājām apmēram cenas, kurus materiālus man vajadzēja un par kādām cenām viņš varēja piedāvāt. Tā kā veidojās šie iepirkumi un pārdošana sakarīgi, kuru rezultātā es varēju gūt peļņu, tad mēs uzsākām sadarbību un noslēdzām līgumu.

Uz tiesas jautājumu, kur šī persona dzīvo, /pers. I/ liecināja, ka /pers. O/ ir Krievijas pilsonis, bet precīzu dzīvesvietu nevar pateikt, liecina, ka varētu būt Pleskavas novads. /pers. O/ materiālus pircis kaut kur no vietējiem uzņēmējiem Latvijā. Viņam bija pilnvarotais pārstāvis /pers. P/, kurš ir Latvijas Republikas pilsonis un atradās Latvijā, un šeit /pers. I/ ar viņu arī kontaktējies un veicis visus pasūtījumus. Materiālu izcelsme /pers. I/ nav interesējusi, galvenais bijis, lai materiāli ir kvalitatīvi, vai viņš tos var piegādāt, vai viņš tos var izsniegt uz pēcapmaksu un cena.

Uzreiz pēc /pers. I/ tikšanās ar /pers. O/, SIA /Nosaukums C/ pārstāvēja /pers. P/.

No pieteicējas pārstāvja saņemto pasūtījuma informāciju /pers. I/ pārkopējis Excel programmā un tādējādi izveidoto sarakstu (pasūtījumu) nodevis personīgi /pers. P/. Tālāk SIA /Nosaukums C/ piegādājusi šos metāla izstrādājumus uz /pers. I/ reģistrēto struktūrvienību - noliktavu /adrese F/. /pers. P/ nav informējis /pers. I/ par preces izcelsmi.

Līgumu par noliktavas izmantošanu /pers. I/ slēdzis ar /pers. G/. Noliktavas telpas 130 m^2 platībā, kā arī laukums pie noliktavu telpām, kur /pers. G/ atļāvis pārkraut materiālus. Nomas līgums bijis uz gadu ar noteikumu par termiņa automātisku pagarinājumu. /pers. I/ telpas izmantojis no 2016. gada oktobra līdz 2018. gada februārim, martam.

Piegādātāji, kuri preci piegādāja uzņēmumam SIA /Nosaukums C/, preci atveda uz /pers. I/ laukumu un no tā SIA /Nosaukums C/ pārdevusi preci /pers. I/ bez pārvadāšanas. Bijusi noformēta vienošanās, ka to preci, ko SA /Nosaukums C/ pārdod /pers. I/ drīkst uzglabāt uz /pers. I/ laukuma līdz brīdim, kad preci pārdod SIA /Nosaukums B/. Piegādātājs atved, viņš saņem un tālāk izraksta pavadzīmi /pers. I/.

Pārvadātājs bijis /pers. Q/, kurš vedis ar savu „busiņu". Kaut kas ticis vests ar smago mašīnu, bet par to pārvadātāju /pers. I/ nav informācijas.

/pers. I/ tālāk preci pārdevis pieteicējai, pasūtījis SIA /Nosaukums I/ transportu, /pers. I/ bijis ar /pers. R/ noslēgts autokāra patapinājuma līgums.

/pers I/ liecināja, ka vairs neatceras par norēķinu kārtību ar pārvadātāju, rēķins ticis izrakstīts par ceturksni vai par pusgadu, samaksa veikta 30 dienas pēc rēķina saņemšanas. Pirmais rēķins iespējams bijis jūlijā, pēc tam iespējams decembrī. Bijusi 30 dienu pēcapmaksa un, kad pieteicēja pārskaitījusi /pers. I/ naudu par materiāliem, tad /pers. I/ attiecīgo summu pārskaitījis pārvadātājam.

Tiesas sēdē sniegtajā liecībā /pers. I/ skaidroja apstrīdētajās pavadzīmēs norādītās preču izsniegšanas adreses neatbilstību. Proti, /pers. I/ liecināja, ka 2016.gadā, kad /pers. I/ noīrējis telpu un laukumu, tad tā bija īpašnieka kļūda, ka viņš man pirmajā līgumā ierakstījis /adreses numurs/. Telpas /numurs/ un /numurs/ ir blakus, bet zeme ir kopā. Pēc tam konstatēts, ka /pers. I/ ir /numurs/. garāža. Pēc tam līgums ticis pārrakstīts. Attiecībā par /numurs/ un /numurs/ varētu būt pārrakstīšanās kļūda.

/pers. I/ liecināja, ka /pers. Q/ viņam personīgi nav zināms, taču pēc piegādēm ir ticies, jo gribējis ņemt viņu darbā zāģēt elektrolīnijas. /pers. I/ liecināja, ka ir apmaksājusi visus SIA /Nosaukums C/ rēķinus, arī pieteicēja esot pilnībā norēķinājusies ar SIA /Nosaukums B/.

Attiecībā par /pers. I/ liecību daļā par adresi norādāms, ka adreses apsekošanas laikā tika konstatēts, ka telpā Nr. /numurs/ nekādas darbības aplūkojamajā laika periodā vispār netika izmantota, kas liecina, ka /pers. I/ liecība attiecībā par preču izsniegšanas adreses neatbilstībām nav patiesa. SIA /Nosaukums B/ struktūrvienība adresē /adrese L/ reģistrēta tikai 2017. gada 1. decembrī, tas ir, jau izskatāmās lietas audita laikā. Tādēļ struktūrvienības reģistrācija minētajā adresē nekādā ziņā nav uzskatāma par apliecinājumu šīs adrese faktiskai izmantošanai apstrīdēto pavadzīmju noformēšanas laikā.

[13] Attiecībā par apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preču iespējamo izcelsmi no SIA /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. I/ 2017. gada 18. oktobra paskaidrojuma (sprieduma 12.1. punkts) izriet, ka visu apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preci SIA /Nosaukums B/ piegādājusi SIA /Nosaukums C/.

No SIA /Nosaukums B/ PVN deklarācijām par 2017. gada janvāri - jūniju konstatējams, ka SIA /Nosaukums B/ pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas pārskatos PVN 1 pārskata I daļā „Nodokļa summas par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem" deklarējusi darījumus ar SIA /Nosaukums C/.

Savukārt SIA /Nosaukums C/ pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās par 2017. gada janvāri - martu priekšnodokli (pārskatos PVN 1 pārskata

I daļā „Nodokļa summas par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem") deklarējusi tikai darījumus ar SIA /Nosaukums D/, bet par 2017. gada aprīli - jūniju – tikai darījumus ar SIA /Nosaukums E/. Pārskatos PVN 1 pārskata III daļā „Aprēķinātais nodoklis par piegādātajām precēm un sniegtajiem pakalpojumiem" par 2017. gada janvāri – jūniju SIA /Nosaukums C/ deklarējusi tikai darījumus ar SIA /Nosaukums B/ (*lietas 5. sējuma 92. – 104. lapa*).

SIA /Nosaukums D/ pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās par 2017. gada janvāri – martu PVN 1 pārskata I daļā ir deklarējusi tikai darījumus, kuru kopējā vērtība bez nodokļa ir mazāka par 1430 *euro*, bet pievienotās vērtības nodokļa 1 pārskata III pielikumā deklarējusi tikai darījumus ar SIA /Nosaukums C/ (*lietas 5. sējuma 105. – 110. lapa*).

SIA /Nosaukums E/ pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās par 2017. gada aprīli – jūniju nav deklarējusi piegādes SIA /Nosaukums C/. PVN deklarācijā par 2017. gada aprīli SIA /Nosaukums E/ nav deklarējusi priekšnodokli, savukārt pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2017. gada maiju un jūniju iesniegtas bez skaitliskām vērtībām, kas liecina par to, ka SIA /Nosaukums E/ šajā periodā saimniecisko darbību neveica (*lietas 5. sējuma 111. – 112. lapa*).

[14] Apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preču izcelsmes pamatojumam SIA /Nosaukums B/ Dienestam 2017. gada 19. oktobrī elektroniski iesniegusi SIA /Nosaukums C/ vārdā noformētas pavadzīmes, kurās norādīti tādi paši preču nosaukumi, parametri un daudzumi, kādi norādīti apstrīdētajās pavadzīmēs, izņemot atsevišķas neprecizitātes vai neatbilstības.

Minētajās Dienestam iesniegtajās pavadzīmēs kā preču izsniegšanas un saņemšanas vieta norādīta adrese /adrese A/, izņemot 2017. gada 14. februāra pavadzīmi Nr. JRP-31 un 21. februāra pavadzīmi Nr. JRP-34, kurās kā preču izsniegšanas un saņemšanas vieta norādīta adrese /adrese N/ (*lietas 1. sējuma 109. – 110. lapa*). SIA /Nosaukums C/ vārdā Dienestam 2017. gada 8. novembrī iesniegtajās pavadzīmēs par darījumiem ar SIA /Nosaukums B/ atšķiras preču izsniegšanas un saņemšanas vieta, pavadzīmēs ir norādīta adrese: /adrese L/ (*lietas 3. sējuma 66. lapa, 4. sējuma 182. – 193. lapa*). Minētais liecina, ka pēc informācijas pieprasīšanas SIA /Nosaukums B/ ir tikusi veikta noformēto dokumentu un informācijas saskaņošana, kā arī dokumentu labošana.

Auditā konstatēts, ka minētajās SIA /Nosaukums C/ vārdā izrakstītajās pavadzīmēs norādīti SIA /Nosaukums C/ norēķinu konti, kas nav deklarēti Dienestā, turklāt 2017. gada 14. februāra pavadzīmē Nr. JRP-31 un 2017. gada 21. februāra pavadzīmē Nr. JRP-34 norādīts konts Lietuvas bankā.

[15] Par SIA /Nosaukums B/ deklarēto darījumu partneri SIA /Nosaukums C/ konstatējami šādi apstākļi, kas liecina, ka apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preču izcelsme no SIA /Nosaukums C/ nebija iespējama.

[15.1] SIA /Nosaukums C/ 2017. gada 7. jūlijā (nākamajā mēnesī pēc apstrīdēto darījumu noformēšanas) izslēgta no Dienesta ar pievienotās vērtības nodokļa apliekamo personu reģistra sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā.

[15.2] SIA /Nosaukums C/ reģistrētas darbības virziens – galdnieku darbi, kas neatbilst noformēto darījumu būtībai.

[15.3] Laika posmā no 2016. gada 11. marta līdz 2017. gada 15. maijam vienīgā SIA /Nosaukums C/ amatpersona ar pārstāvības tiesībām ir Latvijas nerezidents /pers. O/ (*/pers. O/*), arī vienīgais SIA /Nosaukums C/ pamatkapitāla daļu īpašnieks. Tādējādi secināms, ka SIA /Nosaukums C/ vārdā izrakstīto 2017. gada 22. maija pavadzīmi Nr. JRP-65, 2017. gada 1. jūnija pavadzīmi Nr. JRP-69 un 2017. gada 12. jūnija pavadzīmi Nr. JRP-71 SIA /Nosaukums C/ vārdā ir parakstījusi persona, kurai saskaņā ar Komerclikuma 221. panta pirmo daļu nebija tiesību pārstāvēt SIA /Nosaukums C/. Komerclikuma 221. panta pirmajā daļā noteikts, ka valde ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Tādēļ minētie darījumi atbilstoši Civillikuma 1410. pantam (juridiskas personas taisa tiesiskos darījumus caur saviem likumīgiem pārstāvjiem) un Civillikuma 1405. pantam (lai darījumam būtu tiesīgs spēks, ir vajadzīgs, lai tā dalībniekiem būtu tiesībspēja un rīcībspēja šā darījuma taisīšanai; pretējā gadījumā darījums nav spēkā) nav uzskatāmi par faktiski notikušiem darījumiem.

[15.3] SIA /Nosaukums C/ juridiskā adrese reģistrēta /adrese O/, bet struktūrvienības nav reģistrētas. SIA /Nosaukums B/ 2017. gada 19. oktobrī Dienestā iesniegusi 2017. gada 1. janvāra laukuma patapinājuma līgumu, ar kuru SIA /Nosaukums B/ nodod SIA /Nosaukums C/ tiesības bez atlīdzības izmantot laukumu adresē /adrese A/, taču, kā konstatēts iepriekš, laukuma patapināšana šādā adresē nebija iespējama, jo, pirmkārt, šāda adrese aplūkojamajā laika periodā nebija, otrkārt lietā ir iesniegti pierādījumi par SIA /Nosaukums B/ nomas tiesībām tikai uz telpu Nr. /numurs/, /adrese F/, bet ne uz telpu Nr. /numurs/. Tādējādi nav konstatējama saimnieciskās darbības veikšanas vieta, tostarp vieta, kur būtu iespējama preču glabāšana.

[15.4] SIA /Nosaukums C/ nav iesniegusi gada pārskatu par 2016. gadu, kas liecina, ka faktiski saimniecisko darbību apstrīdēto darījumu noformēšanas brīdī tā neveica.

[15.5] Laika periodā no 2017. gada janvāra līdz 2017. gada jūnijam Dienestam iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesī" deklarēts viens darba ņēmējs - amatpersona, kura ir LV nerezidents, turklāt nav deklarētas nostrādātās darba stundas.

[15.6] SIA /Nosaukums C/ īpašumā vai turējumā nav reģistrēti transportlīdzekļi, nav materiāltehniskie resursi, lai veiktu apstrīdētos darījumus.

[15.7] 2017. gada 31. oktobrī Dienestā saņemta SIA /Nosaukums C/ elektroniska vēstule, kurai pievienots /pers. O/ vārdā noformēts paskaidrojums (*lietas 4. sējuma 206. – 207. lapa*). Paskaidrojumā cita starpā norādīts, ka SIA /Nosaukums C/ preces piegādāja SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/, preces pārvadāja /pers. Q/ ar savu transportu – kravas mikroautobusu. Preces pirms iegādes atradās piegādātāju noliktavā, no kurienes tās tika atvestas uz /adrese L/. Preču izsniegšanas vietas ir redzamas piegādātāju pavadzīmēs /adrese P/ un /adrese Q/. Preces /adrese L/ pieņēma un nodeva SIA /Nosaukums C/ pilnvarotā persona /pers. P/, bet dokumentus parakstīja /pers. O/.

[15.8] /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka SIA /Nosaukums C/ piegādājusi materiālus (metālus) SIA /Nosaukums B/, kā arī sniegusi pakalpojumus jaunaudžu atjaunošanai. /pers. P/ bijis SIA /Nosaukums C/ pilnvarotā persona no 2016. līdz 2017. gadam. Bijis darba tiesiskajās attiecībās, taču nezina, vai bijis nodarbināts uzņēmumā. Bijusi notariāli apliecināta pilnvara, saņēmis atalgojumu skaidrā naudā. /pers. P/ /pers. O/ saticis un saruna bijusi dienā, kad izdeva pilnvaru – 2016. gada martā, pēc tam kontaktējās elektroniski. /pers. P/ liecināja, ka /pers. O/ uzdevumā vadījis uzņēmumu SIA /Nosaukums C/ (faktiski vadījis SIA /Nosaukums C/ darbību: pieņēmis un nodevis preces un objektus), taču no /pers. P/ sniegtās liecības izriet, ka viņš nav informēts par uzņēmuma darbības organizēšanu, nav informēts par SIA /Nosaukums C/ vārdā noslēgtajiem līgumiem ar sadarbības partneriem. /pers. P/ liecināja, ka visus līgumus slēdzis /pers. O/, kurš dzīvojis Krievijā, iespējams Maskavā. /pers. P/ regulāri kontaktējies telefoniski, pa e-pastu skyp-ā. Tiesai e-pasta izdrukas iesniegt nevar, neatceras e-pasta paroles. Preci piegādāta uz /adrese R/, kur tā izkrauta. Minētā adrese izmantota uz patapinājuma līguma pamata. Šajā adresē bijis laukums, pa labi benzīntanks, malkas, servisi ar mašīnām, patapināja laukumu tieši adresē /adrese R/, juridiskā adrese tā nebija. /pers. P/ kontaktējies ar SIA /Nosaukums B/ pārstāvi /pers. I/.

Piegādes bijušas 2-3 reizes mēnesī. Pārvadātas metāla sagataves, trubas, leņķdzelžus, dažādus, garums 2-3,5 m, ar lielo transportu līdz 6 m. Pavadzīmes sagatavoja elektroniski /vārds/, pie nodošanas parakstīja liecinieks. Īsos metālus, mazgabarītkaravas pamatā vadātas ar sarkanu VW busiņu (/vārds/), lielās kravas ar smago mašīnu. /pers. P/ pats bijis piegādes vietā, bet preces neizkrāva, izkrāva piegādātāja darbinieki. Liecinieka kompetencē nebija pārliecināties par piegādātāja iespēju piegādāt preci. Pasūtījumus nodevis tālāk uzņēmuma īpašniekam, detaļās par pasūtījumiem nevar atbildēt, par norēķiniem ar transporta pakalpojumiem nav informēts, par kontiem bankās nav informēt (*lietas 6. sējuma 253. lapa*).

Izvērtējot /pers. P/ tiesas sēdē sniegto liecību, secināms, ka tā ir pretrunā ar iepriekš aplūkoto /pers. O/ vārdā iesniegto paskaidrojumu (sprieduma 15.7. punkts): /pers. O/ vārdā sniegtajā paskaidrojumā norādīts, ka preces pieņēmis un nodevis /pers. P/, bet dokumentus parakstījis /pers. O/, savukārt /pers. P/ liecināja, ka pavadzīmes SIA /Nosaukums C/ vārdā sagatavojis /pers. O/, bet parakstījis /pers. P/. Taču lietā iesniegtajās SIA /Nosaukums C/ vārdā izrakstītajās pavadzīmēs kā parakstītājs SIA /Nosaukums C/ vārdā norādīts /pers. O/.

/pers. O/ vārdā sniegtajā paskaidrojumā noradīts, ka SIA /Nosaukums C/ preces piegādāja SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/, preces pārvadāja /pers. Q/ ar savu transportu – kravas mikroautobusu, neminot citu transportu, bet /pers. P/ liecināja, ka ar mikroautobusu pārvadātas tikai mazgabarīta kravas, lielās kravas piegādātas ar smago mašīnu. Savukārt no SIA /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. I/ Dienestam iesniegtajām SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/ pārvadājumu pavadzīmēm konstatējams, ka tajās visās kā pārvadātājs norādīts transportlīdzeklis /reģistrācijas numurs/, vadītājs /pers. Q/ (*lietas 3. sējuma 15. – 22., 26., 30. – 39., 42. – 46., 51. – 52. lapa*). Savukārt /pers. Q/ tiesas sēdē liecināja, ka viņam bijis sarkans „busiņš", ar kuru /pers. Q/ sniedzis kravu pārvadājumu pakalpojumus, pārvadājis materiālus, mēbeles, bet metāla materiālus /pers. Q/ pārvadājis ne vairāk kā divas reizes (*lietas 7. sējuma 7. – 15. lapa*). Turklāt tiesas sēdē /pers. Q/ liecināja, ka 2018. gada 22. novembrī pie zvērināta notāra notariālais akts Nr.15777 – /pers. Q/ apliecinājums par to, ka no 2017. gada janvāra līdz jūnijam viņš veicis kravas pārvadājumus SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/ ar automašīnu Volkswagen Transporter ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (*lietas 6. sējuma 110. lapa*), tapis /pers. I/ uzdevumā. /pers. Q/ tiesas sēdē sniegtajā liecībā kā vienīgo personu, kuru spēj identificēt saistībā ar iepriekš aplūkotajiem deklarētajiem pārvadājumu apstākļiem, norāda /pers. I/.

[15.9] Attiecībā par SIA /Nosaukums C/ deklarēto preču piegādātāju SIA /Nosaukums D/ no lietā konstatējami šādi apstākļi.

SIA /Nosaukums D/ vienīgā amatpersona ar pārstāvības tiesībām no 2016. gada 9. maija līdz 2017. gada 2. maijam bija /pers. S/ (persona bez deklarētas dzīvesvietas), bet no 2017. gada 2. maija līdz 2018. gada 9. maijam - /pers. T/ (*/pers. T/*). Lietā iesniegtajās SIA /Nosaukums D/ vārdā izrakstītajās 2017. gada 5. janvāra, 17. janvāra, 14. februāra, 21. februāra, 9. marta, 20. marta, 12. aprīļa un 25. aprīļa pavadzīmēs par metāla izstrādājumu piegādi SIA /Nosaukums C/ (*lietas 3. sējuma 72. – 79. lapa*) kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona, kura SIA /Nosaukums D/ vārdā parakstījusi pavadzīmes, norādīts „/pers. T/". Kā konstatēts iepriekš, /pers. T/ bija SIA /Nosaukums D/ amatpersona tikai no 2017. gada 2. maija, tādēļ atzīstams, ka saskaņā ar Komerclikuma 221. panta pirmo daļu un Civillikuma 1405. un 1410. pantu aplūkotie darījumi nav uzskatāmi par faktiski notikušiem darījumiem. Turklāt preču izsniegšanas un saņemšanas vieta norādīta adrese /adrese A/, izņemot 20. marta, 12. aprīļa un 25. aprīļa pavadzīmes, kurās norādīta preču izsniegšanas un saņemšanas adrese /adrese L/. Minētais liecina, ka aplūkotās SIA /Nosaukums D/ vārdā izrakstīto pavadzīmju noformēšana ir saistīta ar iepriekš aplūkoto SIA /Nosaukums C/ vārdā izrakstīto pavadzīmju noformēšanu.

Konstatēto apstākļu kopums liecina, ka preču izcelsme no SIA /Nosaukums D/ nebija iespējama.

[15.10] Attiecībā par SIA /Nosaukums C/ deklarēto preču piegādātāju SIA /Nosaukums E/ no lietā konstatējami šādi apstākļi.

SIA /Nosaukums E/ vienīgā amatpersona ar pārstāvības tiesībām laika periodā no 2017. gada 14. februāra līdz 2018. gada 8. februārim bija /pers. U/ (*/pers. U/*). Lietā iesniegtajās SIA /Nosaukums E/ vārdā izrakstītajās 2017. gada 8. maija, 12. maija, 22. maija, 1. jūnija un 12. jūnija pavadzīmēs par metāla izstrādājumu piegādi SIA /Nosaukums C/ (*lietas 3. sējuma 67. – 71. lapa*) kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona, kura SIA /Nosaukums E/ vārdā parakstījusi pavadzīmes, norādīts „/pers. U/".

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Ventspils nodaļas vadītāja, atbildot uz Dienesta informācijas pieprasījumu 2017. gada 23. oktobra vēstulē informējusi, ka laika periodā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. jūlijam Krievijas pilsonim /pers. U/ (*/pers. U/*) Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē nav pieprasīta un izsniegta uzturēšanās atļauja un tiesības uz nodarbinātību, kā arī Latvijas Republikas konsulārajās pārstāvniecībās nav izsniegtas ieceļošanas vīzas (*lietas 5. sējuma 29. lapa*).

Saskaņā ar Imigrācijas likuma 9. panta pirmo daļu, Ministru kabineta 2014. gada 28. janvāra noteikumu Nr. 55 „Noteikumi par ārzemnieku nodarbināšanu" 2. un 2.4. punktu, lai ārzemnieks (Imigrācijas likuma izpratnē) varētu tikt nodarbināts Latvijā, tostarp kā komercsabiedrības izpildinstitūcijas loceklis), ir nepieciešama darba atļauja.

Ņemot vērā Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes sniegto informāciju, ka /pers. U/ nav bijušas piešķirtas tiesības uz nodarbinātību vai izsniegta uzturēšanās atļauja, secināms, ka /pers. U/ laika posmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. jūlijam nav uzturējies Latvija Republikā un veicis saimniecisko darbību.

Iepriekš konstatētais apstāklis, ka /pers. U/ no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. jūlijam nav uzturējies Latvija Republikā un nav veicis saimniecisko darbību kopsakarā ar Komerclikuma 221. panta pirmajā daļā, Civillikuma 1405. pantā un 1410. panta otrajā daļā noteikto par juridiskas personas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību – pārstāvību darījumā, lai to atzītu par spēkā esošu darījumu, dod pamatu apšaubīt SIA /Nosaukums E/ saimnieciskās darbības veikšanu minētajā laika periodā. Minēto papildus apstiprina šā sprieduma 13. punktā konstatētais, ka SIA /Nosaukums E/ 2017. gada aprīļa pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās nedeklarē priekšnodokli, bet 2017. gada maija un jūnija deklarācija iesniegta bez skaitliskām vērtībām.

No minētā secināms, ka preču izcelsme no SIA /Nosaukums E/ nebija iespējama.

[16] Apkopojot iepriekš minēto, secināms, ka apstrīdētajās pavadzīmēs norādīto preču izcelsme nav identificējama. Proti, ar lietā esošajiem pierādījumiem atzīstams par pierādītu, ka SIA /Nosaukums B/ preču izcelsme no SIA /Nosaukums C/, kā to norādījusi SIA /Nosaukums B/ amatpersona /pers. I/, nebija iespējama. Tāpat lietā esošie pierādījumi, kas aplūkoti šā sprieduma 12. punktā liecina par to, ka apstrīdētajās pavadzīmēs norādītā preču transportēšana faktiski nav notikusi, SIA /NosaukumsI/ nav veikusi preču piegādi pieteicējai.

[17] 2017. gada 20. oktobrī Dienesta amatpersonas apsekoja SIA /Nosaukums N/ objektā „Šokolādes un šokolādes izstrādājumu ražošanas cehs". Apsekošanas laikā Dienesta amatpersonām tika uzrādīta dokumentācija par būvniecības procesā izmantoto materiālu atbilstību Eiropas Savienības būvizstrādājumu direktīvām un standartiem, tika uzrādītas ekspluatācijas īpašību deklarācijas, CE marķējumi izgatavotajām konstrukcijām un materiālu sertifikāti. Apsekošanas laikā uzrādīti pieteicējas piegādātāju SIA /Nosaukums O/, AB /Nosaukums P/ un UAB „/pers. Q/" materiālu sertifikāti. Sertifikātos bija identificējami preču ražotāji – Ukrainas, Polijas, Rumānijas, Krievijas, Baltkrievijas u.c.) (*lietas 3. sējuma 213. – 250. lapa, 4. sējuma 2. – 107. lapa*). Minētajā būvniecības objektā Dienesta amatpersonām netika uzrādīti no SIA /Nosaukums B/ izrakstītajās pavadzīmēs norādītām (analogām vai līdzīgām) precēm materiālu sertifikāti (*lietas 1. sējuma 113.-114. lapa*). Taču, kā redzams no būvniecības objektā konstatētās dokumentācijas apjoma, pieteicējas noformētie darījumi ar SIA /Nosaukums B/ neatbilst parastai pieteicējas praksei.

Ņemot vērā, ka pieteicēja saņemtos materiālus un preces izmantoja konkrētu preču ražošanai, par kuru atbilstību noteiktām prasībām un kvalitatīviem rādītājiem ir atbildīga pati pieteicēja, tad arī izejmateriāliem ir jāatbilst konkrētām prasībām. Līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka pieteicēja noskaidro informāciju par citu tirgus dalībnieku, no kura tā ir iecerējusi pirkt preces vai pakalpojumus, lai pārliecinātos par tā uzticamību, tad pieteicēja arī zināja vai tai bija jāzina, ka darījums, kas norādīts tiesību uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu pamatošanai, bija saistīts ar piegādātāja vai cita piegādes ķēdes augšupēja tirgus dalībnieka veiktu krāpšanu. Turklāt apstāklis, ka pieteicējas pilnvarota persona ir parakstījusi šā sprieduma 8. punktā minētās pavadzīmes un citus darījumu apliecinošos dokumentus (šā sprieduma 11. punkts), secināms, ka pieteicēja, piedaloties šādu dokumentu

noformēšanā, ir rīkojusies apzināti, pieteicējai bija zināms, ka tā piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski nenotikušiem darījumiem. Turklāt loģiski secināms, ka trešo personu iesaistīšanās šādu faktiski nenotikušu darījumu noformēšanā, lai pieteicēja nepamatoti varētu iegūt pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, nav sagaidāma bez noteiktas atlīdzības vai vismaz savstarpējas vienošanās. Līdz ar to secināms, ka pieteicējai bija jāzina un pieteicēja zināja, ka tās grāmatvedības uzskaitē tiek iegrāmatoti darījuma dokumenti (šā sprieduma 8. punktā minētās pavadzīmes) par faktiski nenotikušiem darījumiem ar pavadzīmēs uzrādīto darījuma partneri (preču piegādātāju) SIA /Nosaukums B/.

Attiecībā par pieteicējas paskaidrojumiem, ka atsevišķu nepilnību konstatējums dokumentos nevar būt par pamatu darījuma neatzīšanai, norādāms, ka izskatāmajā gadījumā lietā ir konstatējams ne tikai kāds atsevišķs formāls trūkums, bet gan apstākļu kopums, kas kopumā liecina par faktiski nenotikušu darījumu noformēšanu un reģistrēšanu pieteicējas grāmatvedības uzskaitē.

Savukārt, ņemot vērā šā sprieduma 8. punktā norādīto, secināms, ka atbildētāja saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7. pantu, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92. panta pirmās daļas 1. punktu un 125. panta pirmo daļu 1. punktu pamatoti nav atzinusi šajā lietā izvērtētos pieteicējas darījumus ar SIA /Nosaukums B/.

Papildus norādāms, ka Eiropas Savienības Tiesas ir atzinusi, ka Eiropas Kopienas tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, lai iekļautu uzņēmēju ļaunprātīgu rīcību, tas ir, darījumus, kas netiek veikti parastu komercdarījumu ietvaros, bet gan tikai, lai ļaunprātīgi baudītu Kopienas tiesību sniegtās priekšrocības (*sk. 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā Nr. C-255/02*). Valsts iestādēm un tiesām ir jāatsaka tiesības uz atskaitīšanu, ja ir konstatēts, ievērojot objektīvus elementus, ka šīs tiesības ir izvirzītas krāpnieciski vai ļaunprātīgi (*sk. 2012. gada 21. jūnija spriedumu apvienotajā lietā Nr. C-80/11 un C-142/11 Mahagében un D?vid, 42.punkts; 2012.gada 6.decembra spriedumu lietā C-285/11 Bonik, 37.punkts; 2013.gada 31.janvāra spriedumu lietā C-643/11 LVK – 56, 59.punkts*).

[19] Apkopojot iepriekš minēto un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā un kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, 289. - 290. pantu un 291. panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „/Nosaukums A/" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018. gada 6. aprīļa lēmuma Nr. 30.2-22.9/1537 atcelšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese (personiskais paraksts) S. Pone

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ S. Pone
Valmierā 2020. gada 15. aprīlī